

БРАТЯ ГРИМ

РОСТРАП И КРЕЕТПФУЛ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

РОСТРАП И КРЕЕТПФУЛ^[0]

Рострап или Рострапе^[52] наричат скала с яйцевидна вдлъбнатина, наподобяваща в някаква степен огромна конска подкова, намираща се във високите планини на Северен Харц отатък Тале. За нея се разказват различни сказания: (1) Дъщерята на краля на великаните преди години се обзаложила да прескочи с коня си дълбоката пропаст Креетпфул от едната скала до другата. На два пъти го сторила благополучно, третия път обаче жребецът се дръпнал назад и паднал с нея в пропастта. Там тя се намира все още. Веднъж някакъв гмуркач я измъкнал за угода на неколцина и срещу малък бакшиш от водата дотолкова, че се видяла част от короната, която тя носела на главата си. Когато рекъл да го стори за трети път, първоначално се поколебал, ала накрая се решил, като при това казал следното: „Ако във водата се появи кървава струя, то девойката ме е погубила; в такъв случай бързо се махнете оттук, за да не бъдете и вие застрашени.“ Както казал, така и станало, появила се кървава струя. (2) Някога в разположените наоколо стари дворци живеел крал, чиято много красива дъщеря искал да отвлече някакъв влюбен в нея принц, за която цел се обвързал с дявола, а онзи чрез черното си изкуство му доставил кон от преизподнята. Така принцът я отвлякъл и конят, прескачайки от скала на скала, поставил с копитата си въпросните знаци. (3) В Харц живеела кралска дъщеря, която въртяла тайна любов против волята на баща си. За да се отърве от гнева му, тя избягала, като взела кралската корона, и искала да се скрие в сред скалите. Върху отсрещната скала, отатък Рострап, все още личат отпечатъците от шините на талигата ѝ. Тя била преследвана и обградена. Единствената възможност да се спаси била да рискува скок на другия бряг. Девойката разбрала това, затова затанцувала за последно, все едно че е сватбеният ѝ ден, откъдето скалата получила названието си Танцовата площадка. След

това благополучно направила големия скок; а там, където конят ѝ стъпил, се отпечата подковата му и оттогава скалата носи името Рострап. Докато била във въздуха обаче безценната корона паднала от главата ѝ в един водовъртеж в Бодe, наречен вследствие на това Кроненлох.^[53] Тя лежи там и до ден-днешен. (4) Преди повече от хиляда години, преди още рицарите разбойници да построят Хоймбург, Лойенбург, Щекелнбург и Винценбург, земите около Харц били обитавани от великани, които били езичници и магьосници и които грабели, убивали и насилвали. Те изтръгвали шестдесетгодишни дъбове заедно с корените и се биели с тях. Който се изправел насреща им, бивал пребиван с тояги, а жените били отвеждани в плен, където трябвало да прислужват денем и нощем. В Бохемския лес по онова време живеел великан на име Бодо. Всички му се подчинявали, единствено Ема, дъщерята на краля от Великанската планина, той не бил в състояние да принуди да го обикне. Не помагали нито силата, нито хитростта, тъй като тя имала за съюзник един силен дух. Веднъж обаче тя забелязала Бодо да ловува на заснеженото пасище и тутакси оседлала своя кон раванлия, който за миг прекосявал огромни пространства; а онзи се закълел да улови Ема или да умре. Той за малко щял да я достигне, само че тя го съзряла на две мили от себе си и го разпознала по изобразените върху щита му крила на портата на едно разрушено градче и бързо смушкала коня си. Подкаран от шпорите, той се понесъл през планини, скали и гори от Тюрингия към планината Харц. От време на време тя дочувала на мили зад себе си пръхтящия жребец на Бодо и пришпорвала неуморния си раванлия. Най-сетне конят ѝ се спрял запъхтян на страховитата скала, наречена Танцовата площадка. С уплах надникнала Ема в бездната, понеже скалата се извисявала на повече от хиляда стъпки отвесно над пропастта. Дълбоко надолу бучала реката и се пенели страховити водовъртежи. Насрещната скала изглеждала много далечна и върху нея едва биха се закрепили предните крака на жребеца. Тя дочула отново пръхтенето на коня на Бодо, в страха си призовавала на помощ духовете на предците си и без да се замисли, смушкала с дългите си по един лакът шпори хълбоците на раванлията. Конят прескочил благополучно бездната, достигнал острата скала и забил копитото си на четири стъпки дълбоко в твърдия камък, така че изскочили искри. Това е въпросният Рострап. С времето следата станала по-плитка, ала никакъв дъжд не може да я

изтрие докрай. Ема се спасила, ала тежката един центнер^[54] кралска корона паднала при скока от главата ѝ в пропастта. В сляпата си разпаленост Бодо се провалил във водовъртежа и дал името си на реката. (Бодо се влива заедно с Еме и Заале в Елба.) В образа на черно куче той пази на това място златната корона на великанската дъщеря, та никой сребролюбец да не я извади оттам. Един гмуркач предприел веднъж този риск след дълги уговорки. Той се спуснал към дъното, уловил короната и я вдигнал нагоре, така че събралият се народ видял да проблясват златните ѝ върхове. Само че тя била твърде тежка и на два пъти се изплъзвала от ръцете му. Хората му викнали да се спусне за трети път. Той го направил и кървава струя бликнала нагоре. Гмуркачът не се появил повече. Сега бездната тъне в дълбок мрак и тишина, птица не я прелита. Само среднощ често се дочува отдалеч приглушеният кучешки лай на езичника. Водовъртежът се казва Дяволското блато, а скалата, на която Ема измолила помощта на духовете от преизподнята, Танцовата площадка на дявола. (5) В Бохемия преди години живеела кралска дъщеря, ухажвана от могъщ великан. От страх за властта и силата си кралят му я обещал. Тъй като обаче вече имала любим от рода на човеците, тя се противопоставила на жениха и на заповедта на баща си. Ядосан, кралят решил да я насили и насрочил сватбата още за следващия ден. Със сълзи в очите тя се оплакала на любимия си, който предложил да избягат тутакси и като паднала тъмната нощ, се канел да осъществи уговореното. Да се избяга обаче не било лесно, понеже конюшните на краля били заключени, а конярите му били верни и предани. Прочее, огромният жребец на великана се намирал в специално построена за него конюшня, само че как слабата женска ръка щяла да води и направлява високото повече от десет лакътя чудовище? И как да се доберат до него, след като той бил завързан със здрава дебела верига, която служела за оглавник, а при това била заключена с голям катинар, ключа за който великанът носел със себе си? Любовникът обаче се притекъл на помощ, поставил стълба и казал на кралската дъщеря да се качи; сетне ударил с всичка сила с меч си веригата, така че тя се строшила, скочил сам върху коня зад девойката и вихрено се понесли навън. Умната девойка била взела скъпоценностите си, а поставила върху главата си и короната на своя баща. Докато препускали, на великана му хрумвало да поязди тъкмо тази нощ. Луната греела ярко и

той станал да оседлае жребеца си. Смаян, той видял, че конюшната е празна. Вдигнал се шум в двореца и когато се надали да събудят кралската дъщеря, тя също била изчезнала. Без повече да се мае, женихът яхнал първия попаднал му добър кон и се понесъл през глава подире им. Голямо ловно куче душело пътя, поет от влюбените; недалеч от горите на Харц великанът ги настигнал. Тогава обаче и девойката съзряла преследвача, пришпорила мигом коня и препуснала през гората, додето бездната, през която тече Боде, не препречила пътя ѝ. Конят спира за миг и влюбените са в голяма опасност. Тя хвърля поглед назад, откъдето в бърз галоп се приближава великанът, и тогава храбро смущва коня в ребрата. С огромен скок, който отпечатва едното задно копито, той прескача отгатък, и влюбените са спасени. Защото крантата на преследващия ги великан поради тежестта си прави твърде къс скок и двамата с ужасяващ трясък се провалят в бездната. На отсрещната страна кралската дъщеря танцува от радост. Затова мястото и днес носи названието Танцовата площадка. При шеметния ѝ скок обаче короната пада в един вир в Боде. Там тя лежи и до днес, охранявана от огромно куче с пламтящи очи. Плувци, заслепени от надеждата за печалба, са се опитвали с риск за живота си да я измъкнат от дълбините, ала при завръщането си са казвали, че усилията са напразни, защото колкото повече се доближават до нея, толкова по-дълбоко я потопява голямото куче, така че златната корона няма как да бъде вече достигната.

[0] Т.е. *Teufelsfuhl*, Дяволско блато. ↑

[52] Конска стъпка. ↑

[53] Дупката с короната. ↑

[54] Т.е. петдесет килограма. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.